

A kenuzás

Számomra ez az osztálykirándulás várva várt volt, és izgalommal teli. Mert ugye az ember csak izgul az első olyan osztálykirándulás előtt ahol teljesen mások az osztálytársak és egy másik osztállyal megyünk, és teljesen más jellegű a kirándulás, mint eddig.

A kirándulás még szinte el sem kezdődött, de már a Hódmezővásárhelyről Csongrádra tartó vonaton is rengeteget neveltünk. Csongrádon leszállva a vonatról elindultunk a partra. Már út közben elkezdett a két osztály ismerkedni. Ahogy, leértünk a partra el sem tudtam gondolni, hogy ennyi gyerek, hogy fog majd tudni a Tiszán evezni. De amikor beszálltunk a kenukba és megpróbáltunk evezni, akkor már láttam, hogy lassan mindenki kezd belejönni. A mi csapatunknak is kellett egy kicsi idő mire belejött az evezésbe.

Elindultunk a Tiszán és eveztünk, több híd alatt is átmentünk és volt amikor elcsodálkoztam a tájon, hogy milyen szép is, volt amikor beleraktam a kezem a jó hideg tiszai vízbe, és elgondolkoztam, hogy ez milyen más mint a megszokott élet. Itt a természetbe lehet lenni, friss levegőn a városi zajoktól távol.

Ahol találtunk homok partot ott megálltunk pihenni, inni, enni. Utána mentünk tovább. 28 km és többszöri megállás után elértük Mindszentet. Ott a fiúk kihúzták a kenukat a partra, addig a lányok nekifogtak a vacsorafőzéshez előkészülni, zöldséget pucoltak, húst vágtak eközben is nagyon jó volt a hangulat. Mikorra a lányok majdnem végeztek addigra a fiúk is oda értek. A fiúk nekiláttak a sátrak összerakásának a lányok a házban elfoglalták az alvós helyüket.

Amíg a vacsora főt mindenki úgy gondolta, hogy gyűjtsünk tábortüzet. Már csak azért is mert kezdett lehűlni a levegő. A tábortűz mellett is beszélgetések folytak.

Elkészült a vacsora. Mindenki fogta a tányérját, kanalát és ment a vacsorájáért. Volt aki a tábortűznél, valaki a sátrában még olyan is akadt aki a házban ette meg. Egy idő után mindenki ment aludni.

Másnap reggel korán keltünk, és mentünk a boltba reggeliért. Ahogy azt megettük mentünk a partra a kenukért, már szálltunk bele. Most pedig nekivágtunk a Mindszent Mártély szakasznak. Itt is voltak megállások, vízbe esések és borulások, de aztán 10 km után kikötöttünk Mártélyon.

Úgy gondoltuk, hogy az első vonattal ami Mártély és Hmvs hely között megy azzal haza megyünk. De a csomagjaink Mindszenten voltak és a vonatállomáson vártuk, hogy tanár úr ide ér-e vele mielőtt még a vonat jönne, de oda ért és mi lekaptuk a csomagjainkat az utánfutóról és már szaladtunk is fel a vonatra.

Hmvs helyen leszálltunk és mindenki ment haza.

Szerintem ez egy jó kirándulás volt és, így legalább az új osztálytársakkal is lehetett jobban beszélgetni.